

Arrest

nr. 339 161 van 9 januari 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 7 februari 2023 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 8 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen in Italië op 3 januari 2023 (Eurodac).

1.2. Op 10 augustus 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoeksters minderjarigheid. De voogdij werd eind mei 2024 van rechtswege beëindigd, omdat verzoekster de meerderjarigheid bereikte.

1.3. Op 27 juni 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 28 juni 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 08/02/2023

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 14 mei 2024 van 14u10 tot 17u55 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw voogd mevrouw J., en uw advocaat, meester Swertz loco meester Lys, waren aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Shansi clan te behoren. U bent geboren in Mogadishu, in de wijk Hamarweyne. Toen u drie jaar oud was verhuisde u met uw moeder naar Jeddah in Saudi Arabië omwille van de onveilige situatie in Somalië. Daar werd uw zus geboren. U leefde er illegaal. In 2019 stierf uw vader in Somalië aan een ziekte. In juni 2022 werd u met uw moeder en uw zus opgepakt en teruggestuurd naar Somalië.

U kwam aan in Mogadishu en verbleef ongeveer een maand bij uw stiefmoeder H.S., die in het Somalische leger werkt. Dan besliste u om naar Merka te gaan, waar de familie van uw vader was. De auto werd onderweg tegengehouden en u werd gecontroleerd. Uw moeder zei dat u van bij h.S. kwam en op uw gsm zagen de mannen dat ze in het leger werkte. U werd opgepakt en de mannen zeiden dat u met één van hen moest trouwen. Uw zus en moeder zouden ze vrijlaten. U werd uitgehuwelijkt aan een man en hij verkrachtte u. U bleef opgesloten in de kamer en elke dag kwamen er twee vrouwen die u toonden hoe u moest bidden en het huishouden doen.

U was een maand en drie weken opgesloten. Op een nacht hoorde u gewerschoten. Een man brak de deur open en zei u dat u moest weglopen. Samen met andere meisjes verborg u zich onder bomen. De volgende ochtend kwam een auto die u ophaalde en naar het politiekantoor bracht. U werd naar uw stiefmoeder in Mogadishu gebracht. Uw stiefmoeder zorgde voor u en regelde uw vertrek.

U verliet Somalië in september 2022 en reisde via Turkije naar Europa. U kwam aan op 8 februari 2023 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in.

U heeft in België contact met uw halfzus, de dochter van H.S.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: foto's en een badge van uw stiefmoeder, opsporing van het Rode Kruis, een psychologisch attest, een besnijdenisattest.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als toenmalig niet-begeleide minderjarige, tot 20 mei 2024 bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u last heeft van slapeloosheid en nachtmerries. U legde een attest neer om uw psychische problemen te staven.

Dit betreft evenwel geen attest waarin na diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt

evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat u bij terugkomst in Somalië ongeveer een maand bij uw stiefmoeder bleef en dat u daarna met uw moeder en uw zus doorreisde naar Merka (CGVS, p. 7). Het is niet aannemelijk dat uw stiefmoeder, die in het leger werkte, jullie liet doorreizen naar een regio waar Alshabaab de macht heeft, zonder dat ze u voor hen waarschuwde. U verklaarde dat uw stiefmoeder u naar Merka liet gaan en u verzekerde dat het veilig zou zijn (CGVS, p. 13). Dat uw stiefmoeder haar eigen familieleden naar Alshabaab gebied laat vertrekken is niet aannemelijk. Ze was immers in het leger en wist waar Alshabaab toe in staat is, zeker tegenover een alleenstaande vrouw met twee dochters. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u enkele uren moest wachten voor uw vertrek en dat de veiligheidssituatie misschien veranderd was (CGVS, p. 16). Dit antwoord kan de onaannemelijkheid niet uitklaren, gezien Alshabaab al lange tijd aanwezig is in de regio en dit niet op enkele uren zou veranderen. Bovendien verklaarde u dat uw stiefmoeder u zelfs niet waarschuwde voor Alshabaab (CGVS, p. 16). Uw stiefmoeder werd in het verleden reeds aangevallen door Alshabaab, dus er kan op zijn minst verwacht worden dat ze u zou waarschuwen om voorzichtig te zijn en haar naam niet te noemen (CGVS, p. 10). Deze onaannemelijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate.

Verder verklaarde u dat uw halfbroers die in Merka wonen vaak naar Mogadishu kwamen (CGVS, p. 12). Ook uw stiefmoeder woonde daar. Het is niet aannemelijk dat u naar Merka wilde gaan en dat u niet probeerde om zich in Mogadishu te vestigen. U kon immers terugvallen op uw stiefmoeder en uw halfbroers om een verblijfplaats te vinden in de hoofdstad. Bovendien is uw moeder van Mogadishu afkomstig en heeft ze er altijd gewoond tot uw vertrek naar Saudi Arabië (CGVS, p. 5). U bent er zelf ook geboren. Dat uw moeder met u en uw zus naar voor haar onbekend gebied in Merka trok, is niet aannemelijk. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nogmaals in het gedrang.

Gezien uw reis van Mogadishu naar Merka als niet geloofwaardig beschouwd wordt, kan ook aan de incidenten die u onderweg meemaakte geen geloof gehecht worden. Bovendien kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de door u geschetste handelswijze van Alshabaab. U verklaarde dat u door hen geïnterviewd werd toen ze ontdekten dat uw stiefmoeder bij het leger is (CGVS, p. 14). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab u om deze reden wilden uithuwelijken aan één van hun leden. U werd immers in verband gebracht met het Somalische leger, de vijand van Alshabaab. U verklaarde dat u verdacht werd van spionage (vragenlijst CGVS, vraag 5). Er kan verwacht worden dat ze u zouden opsluiten of ondervragen over uw stiefmoeder. Dat ze in plaats daarvan beslisten om met u te trouwen, is geen logische handelswijze. Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Verder verklaarde u dat u een maand en drie weken werd vastgehouden door Alshabaab en dat u dan kon ontsnappen (CGVS, p. 10). Toen u aankwam in België verklaarde u echter dat u gedurende drie maanden werd vastgehouden door Alshabaab (fiche Minteh, p. 4). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de periode waarin u vastgehouden werd, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts verklaarde u dat u na uw opsluiting door Alshabaab niets meer gehoord heeft over uw moeder en uw zus en dat u geen idee heeft waar ze zich sindsdien bevinden (CGVS, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat uw moeder en uw zus zich in Merka bevinden (verklaring DVZ, vraag 16A en vraag 19).

Dit gaf u ook aan toen u aankwam in België en u verklaarde bovendien dat de smokkelaar u heeft laten weten dat het goed gaat met uw moeder (fiche Minteh, p. 3). Deze tegenstrijdigheden in uw verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat het profiel van uw stiefmoeder als soldaat bij het leger niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De problemen die u beweerde te hebben door uw stiefmoeder zijn immers niet geloofwaardig bevonden. Louter het feit dat u familie bent van haar is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming voor u aan te tonen. Ook de documenten die u neerlegde ter staving van het profiel van uw stiefmoeder brengen hier geen verandering in.

U verklaarde dat u in Saudi Arabië een ander type besnijdenis onderging dan wat gebruikelijk is in Somalië. U legde een attest neer om dit te staven (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u nu problemen zou kennen bij terugkeer omdat u niet de gebruikelijke besnijdenis onderging, verwijst u enkel naar een hypothetische herbesnijdenis volgens de Somalische traditie. Bijgevolg maakt u uw vrees voor besnijdenis niet aannemelijk en concreet, en is deze onvoldoende geïndividualiseerd. U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw besnijdenis. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane besnijdenis niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw

land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane besnijdenis. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Ook het overige document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht een opsporing mee van het Rode Kruis waaruit blijkt dat u uw stiefzus zoekt. Dit wordt hier niet betwist.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en

vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remot violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten,

politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van artikel 48/3 tot 48/6 Vreemdelingenwet en artikel 1 van de Conventie van Genève; Schending van artikel 3 en 8 EVRM;

Schending van artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn;

Schending van de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen;

Schending van artikel 62 Vreemdelingenwet; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel”.

Wat verzoeksters vertrek naar Merka betreft, na haar deportatie uit Saudi Arabië, en zij niet in Mogadishu verbleef bij haar stiefmoeder, heeft zij uitgelegd dat haar stiefmoeder zelf op een militaire plek verbleef waar verzoekster, haar moeder en haar zus niet konden en zelfs niet toegelaten werden om te wonen. Dit was uiteraard bestemd voor militair personeel zoals de stiefmoeder en de stiefmoeder had net genoeg plaats om zichzelf te kunnen onderhouden.

Waarom de stiefmoeder verzoekster heeft laten gaan naar Merka terwijl zij wist dat het een gebied is bezet door Al Shabaab, kan verzoekster niet weten. Bovendien is het ook niet de verantwoordelijkheid van de stiefmoeder om te zorgen voor verzoekster, haar moeder en de zus. Verzoekster was ook een kind en zij diende de beslissingen van haar moeder te ondergaan. Zij weet niet welke gesprekken er hebben plaatsgevonden tussen haar stiefmoeder en moeder, maar zij weet enkel dat de stiefmoeder een auto had geregeld die verzoekster, de moeder en de zus veilig naar Merka zou moeten vervoeren. Verzoekster herhaalt haar verklaringen.

Het gaat dan ook niet op om de “*slechte*” beslissingen van de verantwoordelijke voor verzoekster aan verzoekster te verwijten als jonge dochter. Verzoekster had geen enkele inspraak en volgde simpelweg haar eigen moeder. Dit is niet zo opmerkelijk als de tegenpartij doet uitschijnen. Voorts stelt de tegenpartij eenvoudigweg dat de moeder of de halfbroers van verzoekster een plek konden zoeken in Mogadishu. Echter, de tegenpartij houdt geen rekening met pertinente details zoals het gegeven dat de moeder en haar dochters, voor 13 jaar buiten Somalië hebben gewoond en dat de moeder zelf wellicht geen netwerk meer had in Mogadishu waarop zij kon terugvallen. Wat de halfbroers betreft, verklaarde verzoekster duidelijk dat ook haar halfbroers in Merka wonen en dat zij af en toe naar Mogadishu gingen, maar er zelf geen verblijfplaats hebben.

Voor de moeder van verzoekster leek de beste optie allicht om naar Merka te gaan, de plek waar haar man van afkomstig was en waar zij wel konden terugvallen op een netwerk van familieleden. Echter, moest de moeder en stiefmoeder de toekomst kunnen voorspellen en te weten komen dat zij zouden tegengehouden worden, had de stiefmoeder hen nooit laten vertrekken en zou de moeder een andere optie zoeken. Vervolgens meent de tegenpartij dat de handelingen en gedragingen van Al Shabaab onlogisch zijn omdat zij verzoekster wensten uit te huwelijken met een van hun leden terwijl ze verzoekster van spionage beschuldigden. Verzoekster merkt eerstens op dat zij zeer doorleefd en uitgebreid heeft verteld over het incident, hetgeen wel de aannemelijkheid van haar verklaringen en dus problemen ondersteunt.

Daarnaast merkt verzoekster op dat zij geen sluitend antwoord kan geven op de vraag waarom Al Shabaab op een bepaalde manier handelt.

Er kan trouwens van een terreurgroep als Al Shabaab bezwaarlijk worden verwacht dat zij op logische en beredeneerde wijze handelen. Zij gaan eerder willekeurig te werk en bestraffen vrouwen dikwijls door gedwongen huwelijken en hen vervolgens als seks-slavin te gebruiken. Verzoekster citeert uit landeninformatie.

Tot slot haalt de tegenpartij een aantal kleine tegenstrijdigheden aan tussen de kleine onderhouden van de verzoekende partij over de woonplaatsen van haar moeder en zus en de periode dat zij vastzat bij Al Shabaab. De tegenpartij is niet ernstig in haar kritiek. Immers, de gehoren bij de Dienst Voogdij en de DVZ verlopen in een ijtempo en misverstanden zijn een veelvoorkomend probleem. Verzoekers worden herhaaldelijk onderbroken dat zij het kort moeten houden en dat zij tijdens het relevant interview - lees persoonlijk onderhoud bij het CGVS - voldoende tijd krijgen om alles correct uiteen te zetten met de nodige details. De verzoekende partij volhardt dan ook in haar verklaringen zoals gedaan bij het CGVS. Gelet op al het voorgaande blijkt dat de motivering van de tegenpartij zeer mager is en dat zij absoluut niet op correcte wijze onderzoek heeft gevoerd naar het specifiek profiel van verzoekster en haar relaas.

Verzoekster herinnert aan de samenwerkingsplicht. Verzoekster heeft hieraan voldaan. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster verwijst naar het voordeel van de twijfel, alsook naar rechtspraak van de Raad.

In ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de subsidiaire beschermingsstatus. Zij verwijst naar landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Somalië, alsook Mogadishu.

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoekster om de vernietiging van de bestreden beslissing.

3.1.2. In een aanvullende nota van 29 oktober 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende bronnen ter kennis:

- het UNHCR-rapport, “*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*” van september 2022;
- het EUAA-rapport, “*Country Guidance: Somalia*” van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*” van mei 2025;

- het EUAA-rapport, “*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security, and humanitarian developments*” van 13 augustus 2025;
- de COI Focus “*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*” van Cedoca;
- het LIFOS-rapport, “*Migrationsverket (Swedish Migration Agency), Country of Origin Information Somalia, Female Genital Mutilation (version 2.0) - Translation van 13 mei 2025*”;
- de COI Focus “*Somalië: Vrouwelijke genitale verminking (VGV) van 20 februari 2025 (update)*” van Cedoca.

3.1.3. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting brengt verzoekster recente krantenartikelen en landeninformatie ter kennis over de huidige veiligheidssituatie in Somalië: een bericht van africansecurityanalysis.org van maart 2025; een bericht van ecf.eu van mei 2025; een rapport van securitycouncilreport.org van maart 2025; een bericht van france24.com van maart 2025; een bericht van somaliguards.com van maart 2025; een bericht van thesoufancenter.org van april 2025; een bericht van wardheernews.com van maart 2025; een bericht van hiiraan.com van maart 2025; een bericht van independent.co.uk van april 2025; een bericht van ftisomalia.com van april 2025; en nog een lijst van 22 bronnen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkningen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

In zoverre verzoekster de tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden in haar verklaringen wenst te verschonen door te stellen dat de gehoren bij de Dienst Voogdij en de Dienst Vreemdelingenzaken verlopen in een ijtempo en dat misverstanden een veelvoorkomend probleem zijn, benadrukt de Raad dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure. Verzoekster werd er overigens bijgestaan door haar voogd. Bovendien werden verzoeksters verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan haar voorgelezen in het Somalisch en heeft zij en haar voogd deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat zij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Verzoekster moet verder de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op voorgaande vaststellingen en gelet op het feit dat verzoekster in haar verzoekschrift geen andere argumenten aanvoert die afbreuk kunnen doen aan de correcte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, neemt de Raad deze integraal over:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als toenmalig niet-begeleide minderjarige, tot 20 mei 2024 bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.”

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

U verklaarde dat u last heeft van slapeloosheid en nachtmerries. U legde een attest neer om uw psychische problemen te staven. Dit betreft evenwel geen attest waarin na diepgaand medisch onderzoek blijkt dat uw cognitief geheugen dermate is aangetast dat u niet in staat zou zijn om coherente en consistente verklaringen af te leggen of om gehoord te worden in het kader van uw asielprocedure.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt.

U verklaarde dat u bij terugkomst in Somalië ongeveer een maand bij uw stiefmoeder bleef en dat u daarna met uw moeder en uw zus doorreisde naar Merka (CGVS, p. 7). Het is niet aannemelijk dat uw stiefmoeder, die in het leger werkte, jullie liet doorreizen naar een regio waar Alshabaab de macht heeft, zonder dat ze u voor hen waarschuwde. U verklaarde dat uw stiefmoeder u naar Merka liet gaan en u verzekerde dat het veilig zou zijn (CGVS, p. 13). Dat uw stiefmoeder haar eigen familieleden naar Alshabaab gebied laat vertrekken is niet aannemelijk. Ze was immers in het leger en wist waar Alshabaab toe in staat is, zeker tegenover een alleenstaande vrouw met twee dochters. Toen u met deze onaannemelijkheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u enkele uren moest wachten voor uw vertrek en dat de veiligheidssituatie misschien veranderd was (CGVS, p. 16). Dit antwoord kan de onaannemelijkheid niet uitklaren, gezien Alshabaab al lange tijd aanwezig is in de regio en dit niet op enkele uren zou veranderen. Bovendien verklaarde u dat uw stiefmoeder u zelfs niet waarschuwde voor Alshabaab (CGVS, p. 16). Uw stiefmoeder werd in het verleden reeds aangevallen door Alshabaab, dus er kan op zijn minst verwacht worden dat ze u zou waarschuwen om voorzichtig te zijn en haar naam niet te noemen (CGVS, p. 10). Deze onaannemelijkheden ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in ernstige mate.

Verder verklaarde u dat uw halfbroers die in Merka wonen vaak naar Mogadishu kwamen (CGVS, p. 12). Ook uw stiefmoeder woonde daar. Het is niet aannemelijk dat u naar Merka wilde gaan en dat u niet probeerde om zich in Mogadishu te vestigen. U kon immers terugvallen op uw stiefmoeder en uw halfbroers om een verblijfplaats te vinden in de hoofdstad. Bovendien is uw moeder van Mogadishu afkomstig en heeft ze er altijd gewoond tot uw vertrek naar Saudi Arabië (CGVS, p. 5). U bent er zelf ook geboren. Dat uw moeder met u en uw zus naar voor haar onbekend gebied in Merka trok, is niet aannemelijk. Deze onaannemelijkheid brengt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven nogmaals in het gedrang.

Gezien uw reis van Mogadishu naar Merka als niet geloofwaardig beschouwd wordt, kan ook aan de incidenten die u onderweg meemaakte geen geloof gehecht worden. Bovendien kunnen er ook vraagtekens geplaatst worden bij de door u geschetste handelswijze van Alshabaab. U verklaarde dat u door hen geviseerd werd toen ze ontdekten dat uw stiefmoeder bij het leger is (CGVS, p. 14). Het is niet aannemelijk dat Alshabaab u om deze reden wilden uithuwelijken aan één van hun leden. U werd immers in verband gebracht met het Somalische leger, de vijand van Alshabaab. U verklaarde dat u verdacht werd van spionage (vragenlijst CGVS, vraag 5). Er kan verwacht worden dat ze u zouden opsluiten of ondervragen over uw stiefmoeder. Dat ze in plaats daarvan beslisten om met u te trouwen, is geen logische handelswijze. Deze onaannemelijkheid zet de geloofwaardigheid van uw asielmotieven op de helling.

Verder verklaarde u dat u een maand en drie weken werd vastgehouden door Alshabaab en dat u dan kon ontsnappen (CGVS, p. 10). Toen u aankwam in België verklaarde u echter dat u gedurende drie maanden werd vastgehouden door Alshabaab (fiche Minteh, p. 4). Dat u er niet in slaagde coherente verklaringen af te leggen over de periode waarin u vastgehouden werd, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Voorts verklaarde u dat u na uw opsluiting door Alshabaab niets meer gehoord heeft over uw moeder en uw zus en dat u geen idee heeft waar ze zich sindsdien bevinden (CGVS, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u echter dat uw moeder en uw zus zich in

Merka bevinden (verklaring DVZ, vraag 16A en vraag 19). Dit gaf u ook aan toen u aankwam in België en u verklaarde bovendien dat de smokkelaar u heeft laten weten dat het goed gaat met uw moeder (fiche Minteh, p. 3). Deze tegenstrijdigheden in uw verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Volledigheidshalve kan worden opgemerkt dat het profiel van uw stiefmoeder als soldaat bij het leger niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De problemen die u beweerde te hebben door uw stiefmoeder zijn immers niet geloofwaardig bevonden. Louter het feit dat u familie bent van haar is onvoldoende om een nood aan internationale bescherming voor u aan te tonen. Ook de documenten die u neerlegde ter staving van het profiel van uw stiefmoeder brengen hier geen verandering in.

U verklaarde dat u in Saudi Arabië een ander type besnijdenis onderging dan wat gebruikelijk is in Somalië. U legde een attest neer om dit te staven (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u nu problemen zou kennen bij terugkeer omdat u niet de gebruikelijke besnijdenis onderging, verwijst u enkel naar een hypothetische herbesnijdenis volgens de Somalische traditie.

Bijgevolg maakt u uw vrees voor besnijdenis niet aannemelijk en concreet, en is deze onvoldoende geïndividualiseerd. U haalde verder geen andere redenen aan inzake uw besnijdenis. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane besnijdenis niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane besnijdenis. U dient voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure aan te wenden.

Ook het overige document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U bracht een opsporing mee van het Rode Kruis waaruit blijkt dat u uw stiefzus zoekt. Dit wordt hier niet betwist.”

Waar verzoekster nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoekster zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoekster op te vullen. Verzoekster gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “gedeelde bewijslast” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoekster rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoekster om internationale bescherming is gelegd.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de motivering van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 23 oktober 2023 (update), https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20231023.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Benadir/Mogadishu wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de “loutere aanwezigheid” ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Mogadishu een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Benadir is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor

het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De veiligheidssituatie is in Mogadishu drastisch gewijzigd sinds 2011, toen de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu werden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouw- en vastgoedsector leven er op. Mogadishu blijft de belangrijkste economische hub in Somalië.

Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad. Door de aanwezigheid van overheidsinstanties en internationale organisaties is Mogadishu een gewild doelwit van de groepering. Meerdere bronnen melden dat de veiligheid in en rond de hoofdstad sinds mei 2023 is verbeterd dank zij een verhoging van veiligheidsoperaties en het aantal controleposten in de regio Benadir. Er vindt tijdens de huidige verslagperiode geen zware terreuraanslag plaats met een hoog aantal dodelijke slachtoffers.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Benadir geschat op 2.874.431 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. ACLED noteert in de regio Benadir van januari 2023 tot en met november 2023 482 veiligheidsincidenten, waarvan 238 battles. Dit zijn vooral al-Shabaab-aanvallen op de Somalische veiligheidsdiensten. Daarnaast noteert ACLED in deze categorie ook geweldsincidenten tussen Somalische veiligheidsdiensten onderling, aanvallen van de Somalische veiligheidsdiensten op al-Shabaab, één incident tussen ATMIS-eenheden en één ISSP-aanslag op een ATMIS-konvooi. Al-Shabaab wordt ook (vermoedelijk) verantwoordelijk geacht voor 134 van de 147 incidenten onder de categorie explosions/remote violence. De groepering pleegt IED-aanslagen, gooit granaten op (burger)doelwitten en vuurt mortiergranaten af die op residentiële wijken in de stad landen. Het geweld is grotendeels gericht tegen de aanwezige veiligheidsdiensten, (voormalige) leden van de federale regering, een restaurant dat veel bezocht wordt door overheidspersoneel en zakenmannen. De terreurgroep is ook verantwoordelijk voor 66 van de 97 geregistreerde incidenten onder violence against civilians in de hoofdstad. Het betreffen allemaal schietincidenten waarbij al-Shabaab onder meer clanouderen, zakenlui, ambtenaren, veiligheidspersoneel off-duty, vermoedelijke bendeleden en drugdealers doodt. Sommige motieven zijn onbekend en al-Shabaab eist niet iedere moord publiekelijk op. Naast al-Shabaab zijn de aanwezige veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende gewapende groepen verantwoordelijk voor het geweld. Het geweld door de criminele jeugdbende Ciyaal Weero neemt ook toe in de hoofdstad. ACLED noteert in de verslagperiode in het totaal 519 dodelijke slachtoffers in Benadir door het geweld. De meeste registreert ACLED onder de categorie battles met 252 doden. De dodelijke slachtoffers zijn soldaten, politieagenten en AS-strijders die omkomen tijdens onder meer AS-aanvallen en antiterreuroperaties. ACLED noteert ook enkele burgerdoden door dit geweld. Voor de incidenten onder explosions/remote violence noteert ACLED 167 dodelijke slachtoffers, waaronder 40 burgers, en voor violence against civilians 100 burgerdoden. Bijna alle 3.000 intern ontheemden die in de eerste plaats overstromingen ontvluchtten en in een minderheid de conflictsituatie en droogte, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in Mogadishu sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar de hoofdstad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Somalië. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden."

De informatie die de commissaris-generaal heeft toegevoegd in de aanvullende nota ligt in dezelfde lijn.

Uit de toelichting van het verzoekschrift en de aanvullende nota van verzoekster blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie dermate is gewijzigd dat de beoordeling van de bestreden beslissing niet meer actueel zou zijn.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP